

Een groepje vaklieden is in een hal op Bedrijvenpark Twente bij Almelo aan het werk met het bevestigen van een bodemplaat op een onderstel. Het is het begin van alweer een mobiele mini-woning, een 'Tiny House.' Opmerkelijk: het groepje bestaat vrijwel compleet uit 65-plussers. Ze werken met veel plezier bij Inropa Greenbuild Tiny Houses.

NEEM HENDRIKUS ZWARTVEEN, 73 jaar. 'Je moet aan het werk zien te blijven, anders zit je je maar thuis te vervelen. Bovendien gaat er geen vakmanschap verloren en het levert ook nog eens extra inkomen op.' Hij heeft een heldere boodschap: blijf bezig na je pensioen, dan blijf je fit. De baas werkt trouwens zelf ook mee, Robin Zwarteveen is met z'n 49 jaren de jongste. Robin is de zoon van Hendrikus. De eerste heeft het wel eens met jongeren geprobeerd in de werkplaats, maar hij geeft de voorkeur aan oudere medewerkers. Mensen met ervaring, ze komen uit

Handige senioren bouwen Tiny Houses

het hout- en afbouwvak en ze vormen een goed op elkaar ingespeeld team dat efficiënt huisjes bouwt voor mensen die tevreden zijn met weinig leefruimte. Die Tiny Houses zijn razend populair aan het worden. Sjeff Huijskens is zeventig. Zijn vrouw is een stuk jonger en werkt nog, de kinderen zijn het huis uit. Sjeff heeft geen zin om achter de spreekwoordelijke geraniums te verdwijnen. Grijnzend: 'Daar word je maar dik, slap en lui van en je raakt geestelijk afgestompt.' Werken houdt je fit en vitaal, zegt hij. De baan bij Inropa Greenbuild bevalt hem dan ook

Gaan en staan waar je wilt, en niet belastend voor het milieuv

FOTO INROPA GREENBUILD

uitstekend, zijn werkdagen duren van half negen tot één uur 's middags.

Niet naar de sportschool

Hendrikus Zwarteveen kent nog meer voordelen van doorwerken na je pensioen: 'Je hoeft op latere leeftijd niet naar de sportschool! En je vrouw kan haar eigen gang gaan. Maar als je het niet met plezier doet, dan moet je het niet doen.' Ze vormen een leuk, vijf man sterk team: 'Je kunt nog eens lachen met elkaar en moppen tappen. En je zorgt er als 65-plusser ook nog eens voor dat jongeren woonruimte kunnen krijgen!' Ze bouwen de huisjes samen, weten hoe het moet. 'Ze zijn goed op elkaar ingespeeld, en pakken het complete bouwproces op,' zegt Robin, die met partner Ingrid, interieurarchitect, directeur-eigenaar van Inropa is. Naast het exemplaar in het beginstadium staat een Tiny House dat bijna klaar is. Meestal bouwen ze er twee, drie tegelijk.

Ze gebruiken uitsluitend ecologische, duurzame materialen. Dat past ook bij de achtergrond van Inropa, dat zich in Enschede bezig hield met de handel in ecologische bouwmaterialen. Daar meldde zich ook klanten die er een Tiny House mee wilden bouwen. *Semi-doe-het-zelvers*, zag Zwarteveen, dat konden ze zelf beter. Hij zag een groeimarkt in de, uit de VS overgewaaid, trend. Medio 2017 was het eerste huisje gereed. Het kreeg een plek op camping De Haer bij Ootmarsum, als demo-woning. Het wordt intensief verhuurd. Vorig jaar bouwden ze drie huisjes, dit jaar zijn er drie afgeleverd en er zouden er nog eens drie voor de kerstdagen gereed moeten zijn, maar dat lukt niet helemaal. Daarnaast zijn er voor 2020 alweer zeven opdrachten binnen. 'Ja, we moeten uitbreiden. Als we de mogelijkheid hadden gehad om meer huisjes te bouwen, hadden we die ook verkocht,' zegt Robin Zwarteveen. Hij is op zoek naar vier collega's, bij voorkeur gepensioneerd. 'We zijn ermee bezig, onder meer via uitzendbureau Twente65plus in Almelo. Het valt niet mee om mensen te vinden, want oudere vakmensen zijn schaars, die komen ook wel aan de bak zonder bemiddeling.' Het mogen ook best jongeren zijn, zegt

Zwarteveen senior en junior geven de voorkeur aan oudere medewerkers. Mensen met ervaring, ze komen uit het hout- en afbouwvak en ze vormen een goed op elkaar ingespeeld team dat efficiënt huisjes bouwt voor mensen die tevreden zijn met weinig leefruimte.

VOORAL JONGEREN ALS KLANT

Klanten en belangstellenden zijn er in alle soorten en maten voor de Tiny Houses van Inropa Greenbuild. Waaronder veel jongeren, vanwege praktische redenen: huurwoningen zijn extreem schaars en een eigen woning is vaak een financiële onmogelijkheid. Terwijl de prijs van een Tiny House al bij 25 mille begint. 'Zo'n 60 tot 70 procent van onze klanten is tussen de 20 en 35 jaar', aldus directeur Robin Zwarteveen. 'Maar er zijn ook veertigers en vijftigers, vaak met kleine gezinnen.' Ze komen uit heel Nederland, Duitsland en België. Zoals die Belgische studente, 22 jaar oud, die in Koppenhagen studeert en daar in een Tiny House uit Almelo woont, op de campus. Zodra ze is afgestudeerd, verhuist ze naar Italië, mét haar huisje. Daar heeft ze al een plek én een baan.

'De sfeer is gemoedelijk, we hoeven ons niet meer te bewijzen'

Onder
vanaf links:
Hendrikus
Zwarteveen,
Sjef Huijskens,
Han Belt,
Wim
Hendrikse.
Boven Robin
Zwarteveen.
Niet op de
foto Wim
Hamink.

Zwarteveen. 'Maar bij ons bedrijf hoort een bepaalde mentaliteit: je moet zelfstandig kunnen werken en je verantwoordelijk voelen. Niet lullen maar poetsen, zeg maar.'

Ontspullen

Vader Hendrikus zou overigens best in zo'n mini-huisje willen wonen. Hij heeft het al eens in Ootmarsum uitgeprobeerd. 'Hartstikke mooi en rustig. Ze zijn zo goed geïsoleerd, je hoort niks. En je huurt er ergens een opslagbox bij. Ontspullen heet dat.' Zijn collega Sjef doe je er geen plexier mee. Hij woonde in z'n jonge jaren geruime tijd in een stacaravan en dat was genoeg. 'Ik ben m'n eigen leven gewend, met meer ruimte, spullen en mogelijkheden.' Maar hij zou er wel mobiel mee worden, want

er zitten altijd wielen onder. Dat maakt ze gemakkelijk verplaatsbaar en bovendien kunnen ze vrijwel overal staan, zonder gebonden te zijn aan omgevingsvergunningen, bestemmingsplannen en andere voorschriften. Voor permanente bewoning, maar ook op recreatieparken, campings en bij boerderijen als B&B. En ook op locaties zonder stroom of riolering. Off-grid, heet dat. Want met een composttoilet, zonnepanelen, watertanks voor schoon en vuil water en een goede accu kun je gaan en staan waar je wilt. En wonen in zo'n Tiny House uit Almelo is gezond, meldt Robin Zwarteveen op wervende toon. Dat heeft met de toegepaste lijnsoorten en bindmiddelen te maken, legt hij uit. Traditionele materialen ademen vaak vluchtige

gassen uit, zoals formaldehyde en aceton, die allerlei klachten kunnen veroorzaken. Maar de Almeloërs gebruiken ecologisch verantwoord materiaal – en dat geldt ook voor de verf.

Europa door

Momenteel legt het team de laatste hand aan een huisje voor een echtpaar uit Den Bosch, met Zwitserland als bestemming. Maar éerst willen ze ermee door Europa toeren. En dat kan. Robin Zwarteveen: 'De verkeerswetgeving bepaalt de afmetingen. Maximaal 4 meter hoog vanwege de viaducten, 2,55 meter breed en 3.500 kilo zwaar.' De oppervlakte is maximaal 35 vierkante meter. Met een rijbewijs B-E en een stevige auto kun je er overal mee naartoe.

De bouw duurt twaalf tot achttien weken, met houtskeletbouw als basis. Voor de isolatie gebruiken ze een natuurlijk materiaal, gemaakt uit uiteengefald jute zakken die werden gebruikt voor het verpakken van koffie en cacao. Dat werkt fantastisch, zeggen ze. Voor de verwarming wordt vaak een hoogrendement-houtkachel gekozen of elektrische infrarood-verwarming. De zonnecollectoren op het dak zorgen voor de energie.

De groep senioren voelt zich thuis in de bedrijfshal van Inropa Greenbuild Tiny Houses. 'De sfeer is gemoedelijk, we hoeven ons ook niet meer te bewijzen. En je leert hier nog elke dag. Ja, óók op onze

leeftijd!' Ze voelen zich ook nauw betrokken bij de bouw van de woninkjes. 'Het is net of een kind het huis uitgaat als een huisje wordt afgeleverd', zegt Hendrikus Zwarteveen.

Het illustreert de instelling van de groep. Hun meewerkende baas weet dat ook. Geef hem maar oudere werknemers: 'Goeie mensen, stabiel, ervaren, zelfstandig.' Hij kan het collega-ondernemers van harte aanraden: neem meer 60-plussers in dienst. 'Ouderen worden te snel aan de kant gegooid bij reorganisaties. Maar waar een oudere werknemer vaak slechts een uurtje nodig heeft voor een klus, doet een jongere collega daar soms anderhalf uur over omdat-ie niet efficiënt werkt...'

Lossen

ALS JONG, VEELBELOVEND RENNER het wielerveden moeten laten gaan. Oftewel lossen. De eerste keren een bijna traumatische ervaring, een regelrechte nederlaag waar je zolang mogelijk tegen knokt. Later, als profrenner, moet je leren wanneer je moet lossen. Krachten sparen voor volgende dagen. Of om erger te voorkomen. Te lang aanklappen kan rampzalig uitpakken: je blaast jezelf op en verzelt voor of in de bezemwagen.

Dertig jaar geleden reed ik mijn laatste Tour de France. Als sportman ben ik geen schim meer van de renner die ik toen was. Ik heb verhoudingsgewijs enorm ingeleverd, waarschijnlijk meer dan enig 'normaal mens' ooit zal moeten prijsgeven. Stoppen met wielrennen is een stervensproces. Onder ogen zien dat het minder gaat, de jeugd stormt je voorbij, je hebt gevoelig ingehoet. Totdat je definitief los moet laten.

En je op een leeftijd aanbeldt dat je vooruitkijkt naar de toekomst niet meer optelt maar terugreken. Veel nog jonge mensen maken plannen maar klagen tegelijkertijd over wat zij tekort komen of hebben ingeleverd. Ik tel af en realiseer mezelf dat ik 60 ben. Nog goed vier jaar en vier maanden te gaan tot mijn AOW. Vrijwel dagelijks verheug ik mijzelf over waartoe ik fysiek, sportief en mentaal nog in staat ben. Ik zie oudere mensen om mij heen en vraag mij af of er ook iets positiefs schuilt in oud worden. Ik hoop dat ik nog lang de wind in mijn oren kan horen ruisen. Zoals tijdens de honderdduizenden kilometers die ik op de fiets heb afgelegd. De eerste sneeuw, het voorjaar en de herfst kan ruiken. En dat ik uiteindelijk de kunst van het lossen tot in de perfectie beheers.

Theo de Rooij

